

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1297/2014
23.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Д., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., адвоката Б.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К бр.121/2014 од 03.07.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 602/14 од 24.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К 121/2014 од 03.07.2014. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.602/14 од 24.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу К бр.121/2014 од 03.07.2014. године, окривљени М.Д., оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од два месеца по правноснажности пресуде и истовремено је одређено да ће се ова казна, уколико је окривљени не плати у року од два месеца, заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени је обавезан да плати суду на име трошкова кривичног поступка износ од 3.000,00 динара и приватној тужиљи износ од 77.960,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења. Приватна тужиља је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку у смислу члана 258. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр.602/14 од 24.10.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљеног М.Д., адвокат Б.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде Закона и повреде процесно-правних правила у поступку који је претходио доношењу правноснажне судске одлуке, без навођења о којој конкретно повреди закона је реч, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји

захтев за заштиту законитости и преиначи првостепену и другостепену пресуду, тако што ће одбацити приватну кривичну тужбу.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., нема прописан садржај.

Наиме, чланом 484. ЗКП, који прописује обавезан садржај захтева прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП је општег карактера и начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон.

Међутим, што се тиче окривљеног, ставом 4. овог члана – 485. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тач.1) и 4) и тач.7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тач.1) до 3) и члан 441. ст.3. и 4. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., повреда закона у правноснажној одлуци или поступку који јој је претходио из члана 485. став 4. ЗКП, није опредељена.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, што значи да суд одлучујући о захтеву за заштиту законитости уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности оцењује о којој се повреди закона ради.

Имајући у виду напред наведено Врховни касациони суд је нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног нема законом прописан садржај (члан 484. ЗКП), те је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**